

**BISBAT de
SANT FELIU
de LLOBREGAT**

Delegació diocesana de Pastoral Sacramental i Litúrgia

CELEBRACIÓ PENITENCIAL EN L'ANY SANT DE LA MISERICÒRDIA

Qüestions pràctiques a tenir en compte prèviament:

- *Pensar els preveres confessors i els llocs on es col·locaran en el moment de la confessió individual*
- *Que els fidels tinguin el cantoral de Missa Dominical*
- *Repartir als fidels la Pregària de l'Any Sant de la Misericòrdia (editat en forma de targetó pel CPL, per la Conferència Episcopal Tarraconense, o fotocopiats...).*
- *Pensar qui llegirà la 1ª lectura, la 2ª lectura (si es fa), qui cantarà o recitarà el salm (que sigui diferent del lector de la 1ª lectura)*
- *Pensar qui llegirà les invocacions*
- *Pensar si es llegirà l'examen de consciència en veu alta i qui ho farà: un dels preveres confessors diferent del celebrant, un laic, o el mateix celebrant.*
- *Preparar la música que es posarà durant les confessions.*

RITUS INTRODUCTORIS

Cant d'entrada: Oh Déu digneu-vos (MD-541-2); Senyor, no ens deixis (MD-551); T'estem cridant (MD-556).

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

Que la misericòrdia del Pare, la pau de nostre Senyor Jesucrist, i la comunió de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres. I amb el vostre esperit.

El temps de Quaresma és sempre un temps de conversió, una oportunitat per tornar al Senyor en la proximitat de la Pasqua. Però més encara en aquest Any Sant de la Misericòrdia, que ha de ser (tal com diu el papa Francesc) un "moment fort per celebrar i experimentar la misericòrdia de Déu". En aquest context, adquireix una especial rellevància el sagrament de la Reconciliació, certament el sagrament de la Misericòrdia pel qual Déu, el Pare bo i misericordiós, ens dóna el seu amor i el seu perdó. Disposem, doncs, el nostre cor, i demanem al Senyor que ens concedeixi la gràcia d'una penitència sincera i d'una reconciliació fructuosa.

Preguem.

Senyor, Déu nostre, vós no us enutgeu per sempre quan us ofenem, sinó que us abliani quan ens penedim; mireu-nos ara que confessem els nostres pecats, feu que celebrem dignament el sagrament de la vostra misericòrdia, i que, havent esmenat la nostra vida, puguem alegrar-nos del goig que vós ens donareu per sempre. Per Crist, Senyor nostre.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

Es poden llegir una lectura, el salm i l'evangeli; o bé dues lectures amb el salm i l'evangeli. Es recomana un lector per a cada lectura, i un salmista que canti el salm; si no hi ha salmista, un lector diferent del lector de les altres lectures el llegeix i tothom canta l'antífona. Si només es proclama una de les dues lectures no evangèliques, recomanem la primera del llibre de l'Èxode.

- **1ª lectura**

- **Lectura del Llibre de l'Èxode (34,4b-6.8-9)**

- En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: "Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor". Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: "Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat". Paraula de Déu.

- **Salm responsorial (Sl 50,3-6.12-14.17)**

- Antífona: **Pietat, oh Déu, vós que sou tan bo** (MD-276),

- o bé: **Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant** (MD-277)

- Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; per la vostra gran misericòrdia, esborreu les meves faltes; renteu-me ben bé de les culpes, purifiqueu-me dels pecats.

- Ara reconec les meves faltes, tinc sempre present el meu pecat.

- Contra vós, contra vós sol he pecat, i he fet el que és dolent als vostres ulls.

- Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, feu renéixer en mi un esperit ferm.

- No em llanceu de la vostra presència, ni em prengueu el vostre esperit sant.

- Torneu-me el goig de la vostra salvació, que em sostingui un esperit magnànim.

- Obriu-me els llavis, Senyor, i proclamaré la vostra lloança.

▪ **2ª lectura**

Lectura de la segona Carta de sant Pau als cristians de Corint (5,16-21)

Germans: Nosaltres, des d'ara, ja no coneixem ningú de manera purament humana, i si en altre temps havíem conegut així el Crist, ara ja no ho fem. És a dir, els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Efectivament, Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no tenint-li més en compte els seus pecats, i a nosaltres ens ha encomanat l'anunci de la reconciliació. Per tant, som ambaixadors de Crist, i Déu mateix us exhorta a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu! Al qui no havia experimentat el pecat, Déu, per nosaltres, li va carregar el pecat, perquè gràcies a ell experimentéssim la seva justícia salvadora. Paraula de Déu.

Aclamació abans de l'evangeli: Glòria i lloança a vós, oh Crist, Senyor nostre (MD-303), o bé: Glòria a vós, oh Crist, Paraula de Déu (MD-304).

▪ **Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (6,35-38)**

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles. "Estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents. Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós. No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats. Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Tal com mesureu sereu mesurats". Paraula del Senyor.

Homilia

Després de l'homilia, que convé que sigui breu, un dels preveres confessors que participen de la celebració, o un lector laic, llegeix l'examen de consciència. També pot llegir-lo el mateix celebrant incorporat al final de l'homilia. Una altra possibilitat seria repartir el text de l'examen de consciència perquè se'l llegeixi i reflexioni cada penitent particularment després, mentre esperen acudir al confessor, i així s'agilitza la celebració.

Examen de consciència

I. Amor a Déu

1. ¿Estimo Jesucrist amb totes les forces de què sóc capaç? ¿Altres atractius m'esclavitzen i em priven de lliurar-me a Jesús i al seu Evangeli sense entrebancs?
2. ¿Em reconec estimat per Déu i tinc ganes de fer conèixer aquest amor als altres?
3. ¿Em sento, de debò, fill de Déu? ¿Dedico temps a escoltar la seva Paraula, em dono a la pregària, veritable conversa amical amb el Crist?
4. ¿En els moments de prova he restat ferm en l'esperança, o bé m'he deixat endur pel pessimisme i per l'oblit de Déu?
5. ¿Celebro el diumenge com a dia de joia i de reconciliació, i assisteixo amb atenció, activament, a la celebració de l'Eucaristia?

II. Amor a l'Església

1. ¿Estimo l'Església com a lloc de la meva trobada amb el Crist i assumeixo amb generositat les dificultats i les sofrències de la comunitat a la qual pertanyo?
2. ¿Faig un esforç per a apreciar la vida comunitària de la meva parròquia o del meu grup, o bé m'enujjo fàcilment per les seves imperfeccions criticant els seus defectes, en lloc de participar segons les meves possibilitats a la renovació de la vida eclesial?
3. ¿Tinc una fe oberta a les noves possibilitats, tot cercant una unitat i un amor més grans entre els cristians, obrint nous camins per als joves, o bé em tanco en una visió sectària de l'Església i menyspreo els qui no pensen com jo?
4. ¿Estimo els pastors de la comunitat cristiana? ¿Els ajudo en les seves dificultats i em sento solidari del seu sofriment per fer present Jesús entre els homes?
5. ¿És ferma la meva fe? ¿Procuro tenir una formació cristiana d'acord amb les exigències del món d'avui, fent conèixer Jesucrist als meus germans?

III. Amor al proïsme

1. ¿Estimo de debò els altres, començant pels de la pròpia família (el meu cònjuge, els meus fills, els meus pares, els meus germans...)? ¿Desitjo de debò el seu bé? ¿Sé «perdre temps» en profit d'ells?
2. ¿Estic disposat sempre a comprendre'ls i a perdonar-los? ¿Faig tots els possibles perquè a través del meu comportament aprenguin a conèixer

més Déu? ¿Què faig per estalviar-los sofriments? ¿Ja irradio alegria al meu voltant? ¿Guardo rancúnia infinitament?

3. ¿Sé estimar cada persona pel que és (i no pel que fa), pel que val als ulls de Déu (i no pel profit que en puc treure)? ¿Em preocupo de respectar, de fomentar i d'educar la llibertat dels altres?
4. ¿Tinc una veritable preocupació pels pobres, pels malalts, pels marginats? ¿Faig tot el que puc per posar fi a les desigualtats entre la gent?
5. ¿Em prenc amb responsabilitat els meus deures cívics i polítics? ¿Busco realment el bé comú, o bé procuro obtenir avantatges personals o partidistes?

IV. Vida personal

1. ¿Tinc un desig, potser inconscient, d'autoritat i de dominació? ¿Sé oblidar-me de mi mateix?
2. ¿Sóc generós envers els altres? ¿Com administro el diner i els béns materials? ¿La preocupació per coses supèrflues no em treu la llibertat d'esperit?
3. ¿Treballo amb esforç i responsabilitat? ¿Faig tot el que haig de fer, o potser carrego als altres les tasques que hauria de fer jo? ¿El meu afany d'adquirir coneixements és just, o més aviat pretenc deixar enrere els altres?
4. ¿Com distribueixo el temps lliure i els eslais? ¿En faig una oportunitat per a millorar la meua salut física i mental, per a instruir-me, per a fomentar la vida de família?
5. ¿Sóc respectuós del meu propi cos i del dels altres? ¿Tinc interès a formar-me criteris rectes en matèria de sexualitat? ¿Evito les frivolitats i tot el que em pugui fer mal?

RITU DE LA RECONCILIACIÓ

Germanes i germans, reconeguem ara els nostres pecats, implorem la misericòrdia de Déu, i preguem els uns pels altres.

Tothom diu: Jo confesso...

Preguem humilment el Senyor misericordiós perquè ell, que purifica els cors dels qui es confessen pecadors i allibera de tota culpa els qui se n'acusen, ens guareixi les ferides i ens perdoni els pecats. Responguem a cada invocació: Senyor, tingueu pietat.

Un lector llegeix aquestes invocacions, i tothom respon cantant (o resant) el "Senyor, tingueu pietat":

- Vos, que heu estat ungit per portar la Bona Nova als desvalguts i confortar els cors peneditos. Senyor, tingueu pietat. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que no heu vingut a cridar els justos sinó els pecadors. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que no defugíreu de tractar amb publicans i pecadors. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que us carregàreu a les vostres espatlles l'ovella perduda i la retornàreu al ramat. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que no condemnàreu la dona adúltera i l'acomiadàreu en pau. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que cridàreu Zaqueu, el publicà, a la conversió i a una vida nova. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que a la creu donàreu la vida per nosaltres. Senyor, tingueu pietat...
- Vós, que seieu a la dreta del Pare, intercedint per nosaltres. Senyor, tingueu pietat...

Preguem ara Déu, el nostre Pare. Ell és el Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en el perdó; ell perdona les culpes i guareix de tota malaltia; ell conforta els cors desfets i embena les nostres ferides. A ell, doncs, que és tot amor envers els seus fills, ens adrecem amb les mateixes paraules que Jesucrist ens va ensenyar, perquè per la seva gran misericòrdia ens perdoni els pecats i ens alliberi de qualsevol mal.

Tothom diu: Pare nostre...

**BISBAT de
SANT FELIU
de LLOBREGAT**

Delegació diocesana de Pastoral Sacramental i Litúrgia

Oh Déu, que en els sacraments ens heu donat un remei adient a la nostra feblesa, feu que manifestem en la vida el goig de sentir-nos restablerts per la vostra misericòrdia. Per Crist, Senyor nostre.

Confessió i absolució individual

Ara té lloc la confessió i absolució individual. Cada penitent s'acosta als preveres i confessen cadascú els propis pecats, de forma breu. Si hi ha un nombre considerable de penitents, en aquesta fórmula II del sacrament de la Penitència es recomana que els confessors esperin drets els penitents en els llocs adients, convenientment separats els uns dels altres, i els penitents s'hi acosten. Per assegurar l'agilitat de les confessions, cal que mentre un fidel es confessa ja estigui a punt el següent, però evitant una fila semblant a la de la processó de la comunió, i assegurant la distància convenient entre el penitent que es confessa i el següent. No és aquest el moment per a la direcció espiritual, el confessor convidarà els penitents que ho desitgin a tenir una conversa més llarga en un altre moment. El confessor dona l'absolució sacramental de forma individual a cada penitent amb la fórmula establerta. Durant la confessió es pot posar música que ajudi a la pregària i a mantenir la discreció de les confessions.

Sense excloure la conveniència de proposar una obra penitencial a cada penitent, especialment a aquells a qui el confessor consideri particularment, es pot proposar una obra penitencial comunitària:

Germanes i germans, el papa Francesc ens convida a meditar sobre les Obres de Misericòrdia com una manera privilegiada d'esdevenir en la nostra vida "misericordiosos com el Pare". Aquestes obres són accions caritatives mitjançant les quals ajudem el proïsme en les seves necessitats corporals i espirituals. També avui poden esdevenir per a tots un programa d'acció i d'amor ben actual que us pot servir per viure el do de la misericòrdia que hem rebut, i també per a obra penitencial d'agraïment per la gràcia del perdó que acabem de rebre. Comprometem-nos, doncs, a viure més i millor aquestes obres en la nostra vida de cada dia.

Acabem la nostra celebració llegint junts la Pregària de l'Any Sant de la Misericòrdia que ens proposa el papa Francesc, com una acció de gràcies per la misericòrdia rebuda, tot confiant que ella mateixa ens impulsarà també a ser nosaltres cada vegada més "misericordiosos com el Pare del cel".

Es pot repartir a cadascú l'estampa amb la Pregària de l'Any Sant de la Misericòrdia editada pel CPL, o també la que ha publicat la Conferència Episcopal Tarraconense que inclou també la llista de les Obres de Misericòrdia, o el text fotocopiats. Aquí la reproduïm també. Així doncs, tots alhora, resem aquesta oració.

Senyor Jesucrist, vós ens heu ensenyat a ser misericordiosos com el Pare del cel,
i ens heu dit que qui us veu a vós, el veu també a ell.
Mostreu-nos el vostre rostre i obtindrem la salvació.
La vostra mirada plena d'amor alliberà Zaqueu i Mateu de l'esclavatge del diner;
l'adúltera i la Magdalena, de buscar la felicitat només en una criatura;
va fer plorar Pere després de la traïció, i assegurà el Paradís al lladre penedit.
Feu que cadascú de nosaltres escolti com a pròpia
la paraula que diguéreu a la samaritana: Si sabessis el do de Déu!
Vós sou el rostre visible del Pare invisible,
del Déu que manifesta la seva omnipotència sobretot amb el perdó i la
misericòrdia:
feu que, en el món, l'Església sigui el rostre visible de vós,
el seu Senyor, ressuscitat i gloriós.
Vós heu volgut que també els vostres ministres fossin revestits de debilitat
perquè sentin sincera compassió pels qui estan en la ignorància o en l'error:
feu que qui s'acosti a un d'ells se senti esperat, estimat i perdonat per Déu.
Envieu el vostre Esperit i consagreu-nos a tots amb la seva unció
perquè el Jubileu de la Misericòrdia sigui un any de gràcia del Senyor
i la seva Església pugui, amb entusiasme renovat, portar la Bona Nova als pobres,
proclamar la llibertat als presoners i oprimits i restituir la vista als cecs.
Us ho demanem per intercessió de Maria, Mare de Misericòrdia,
A vós que viviu i regneu amb el Pare i l'Esperit Sant pels segles dels segles. Amén.

RITU DE CONCLUSIÓ

El Senyor sigui amb vosaltres. I amb el vostre Esperit.
Que ens beneeixi el Pare, que ens ha engendrat per a la vida eterna. Amén.
Que ens salvi el Fill, que per nosaltres ha mort i ressuscitat. Amén.
Que ens santifiqui l'Esperit Sant, vessat en els nostres cors, que ens guia pel camí de la veritat. Amén.
Que us beneeixi Déu misericordiós Pare, Fill + i Esperit Sant. Amén.
Germanes i germans, el Senyor us ha perdonat. Ara, doncs, sigueu misericordiosos com ho és el Pare. Aneu-vos-en en pau. Donem gràcies a Déu.

Cant final: Enaltiu el Senyor (MD-46); La bondat i l'amor del Senyor (MD-50); Cantarem al Senyor cants de joia (MD-54); Victòria, tu regnaràs (MD-542).